

3

Finansministeriet.

København, den 23. Marts 1925.

Ved § 36 i Lov Nr. 325 af 3. Juni 1919 om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 bestemtes det, at Politiassessorerne, der den Gang benævntes Politifuldmægtige, vilde være at lønne: Halvdelen som Politimestre af 1ste Lønningsklasse og Halvdelen som Politimestre af 2den Lønningsklasse. De Personer, der ansøgte om og blev udnævnt til at beklæde disse Stillinger, maatte derfor have Føje til at gaa ud fra, at de lønningsmæssig vilde blive sidestillet med Politimestrene. Ved Lov om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919 blev denne Ligestilling imidlertid ikke opretholdt, idet Politimestrene ifølge §§ 451, 452 og 454 blev normeret med en Grundløn af henholdsvis 8 700 Kr., 7 800 Kr. og 6 000 Kr., stigende efter 5 Aar til 6 600 Kr., medens Politiassessorerne ifølge §§ 454 og 455 blev normeret med en Grundløn af henholdsvis 6 000 Kr. og 5 400 Kr., stigende efter 5 Aar til henholdsvis 6 600 Kr. og 5 760 Kr.

Der er af Justitsministeriet tidligere uden Resultat stillet Forslag om en Forbedring af disse Tjenestemænds Lønningsvilkaar, man maa fremdeles anse det for ønskeligt, at der søges gennemført en Forbedring af Politiassessorernes Lønning. Man skal i saa Henseende anføre, at Stillingerne allerede kort efter Retsplejelovens Ikrafttræden viste sig at være langt mere betydningsfulde, end man oprindelig havde antaget, samt at Politiassessorernes Arbejde senere er blevet forøget derved, at Paakendelsen af og hermed Domsforhandlingen i en Række Sager, som ifølge Retsplejelovens § 687 tidligere henhørte under Landsretterne, ved Lov Nr. 300 af 30. Juni 1922 om Ændringer i Retsplejeloven er henlagt til Underretterne, hvilket atter har medført, at Politiassessorerne som Regel ogsaa optræder som Anklagere under Domsforhandlingen af de saaledes til Byretten overgaaede Sager. Endvidere bemærkes, at det efter de nu indhøstede Erfaringer maa antages, at Politiassessorerne som Regel først efter et længere Aaremaal vil kunne avancere til bedre lønnede Stillinger, ligesom det af Hensyn til Arbejdets forsvarlige Udførelse maa anses at være af stor Betydning, at disse Stillinger ikke af Indehaverne betragtes som Gennemgangsstillinger.

Justitsministeriet har dernæst udtalt, at det finder det naturligt, at den Politiassessor, der ikke forestaar noget Undersøgelseskammer, men hvis Opgave bestaar i at fordele Sagerne mellem de øvrige Politiassessorer og paa Politidirektørens Vegne at afgive Indstilling til Statsadvokaten om, hvorvidt der i den enkelte Sag skal rejses Tiltale eller ikke, og som saaledes naturligt kan betegnes som „ledende Politiassessor“, normeres i en højere Lønningsklasse end de øvrige 11 Politiassessorer, der er foreslaaet henført til 7de Lønningsklasse.

Da Finansministeriet og Lønningsraadet, hvem Sagen har været forelagt, kan tiltræde det saaledes stillede Forslag, tillader jeg mig at at anmode det